

מ"ת 17955/09/16 - מדינת ישראל נגד יונתן כרמי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 17955-09-16 מדינת ישראל נ' כרמי(עציר)
תיק חיצוני: 378629/2016

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	יונתן כרמי (עציר)

החלטה

במוקד הדיון ניצבת השאלה שבמחלוקת, האם ראוי להותיר את המשיב במעצר עד לתום ההליכים בעניינו, או שיש להעדיף תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה.

רקע

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום האוחז שני אישומים. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של סחר בסכס מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"); החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 13, 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והחזקת נשק, לפי סעיף 144(א) לחוק זה.

2. על פי עובדות האישום הראשון, בתאריך 30.8.16, נערך חיפוש בבית המשיב על ידי המשטרה. במהלך החיפוש, אמר המשיב לשוטרים כי ברצונו לעשות להם "את החיים יותר קלים" ומסר להם קופסת פלסטיק שקופה שבה נמצאו סמים מסוכנים מסוג קנאביס במשקל של 5.86 גרם, כשהוא מחולק לשתי יחידות, קנאביס במשקל של 10.23 גרם, חשיש במשקל של 1.87 גרם ו-MDMA במשקלים של 0.9984 גרם ו-1.051 גרם. בהמשך החיפוש, ניגש שוטר לארון בקרבת המטבח. המשיב, שהבחין בשוטר כשהוא פותח את הארון, הדף אותו באמצעות גופו, לקח מהארון תיק בד בצבע שחור ורץ לכיוון החלון. השוטרים שנכחו במקום רצו אחריו תוך שצעקו לעברו כי הוא עצור. המשיב המשיך בריצה, קפץ לעבר החלון, התנגש בחוזקה בקיר, נפל על הרצפה ונעצר.

בתיק השחור שהחזיק בידו, נמצאו סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל של 299.84 גרם ו-MDMA במשקל של 6.81 גרם, חשיש במשקל של 84 גרם, מחולק לשתי יחידות וכן חשיש במשקל של 93.64 גרם. בנוסף, החזיק המשיב בביתו רובה אוויר מסוג גאמו (GAMO) בקוטר של 4.5 מ"מ אשר בכוחו להמית אדם, מבלי שהיה לו היתר לכך וכן משקל דיגיטלי וכסף מזומן בסכום של 7,670 ש"ח.

על פי עובדות האישום השני, המשיב מכר סמים מסוכנים מסוג קוקאין, בחמש פעמים שונות, לאדם בשם תם ארנון, המוכר למשיב. זאת, עבור סכום של כ- 200 ₪ בכל פעם ובכמות שאינה ידועה.

3. בדיון שהתקיים לפני ביום 15.9.16, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה והמשיב הופנה לעריכת תסקיר מעצר בעניינו.

4. שירות המבחן ממליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר ביתית, בפיקוחם של ארבעת אחיו. לצד זאת, שירות המבחן לא המליץ על שילוב המשיב במוסד גמילה ולא הבהיר קיומו של אופק שיקומי ברור בעניינו.

עיון בתסקירי שירות המבחן, מלמד כי המשיב החל להשתמש בסמים באופן מזדמן, בהיותו בן 15. במהלך השנים, צרך המשיב סמים מסוגים שונים. בשנת 2002, השתלב המשיב בקהילה טיפולית, אולם לאחר כשבעה חודשים הופסק הטיפול בו על רקע הפרת כללי המסגרת. מאז, לא פנה המשיב למסגרות טיפוליות. למשיב שתי הרשעות קודמות מהשנים 2002-2003, שעניינן בעבירות סמים ושימוש ברכב ללא רשות. המשיב נדון לעונש מאסר בן 3 שנים ושחרר בשנת 2005. המשיב ציין כי מאז שחרורו ממאסר, חל פיחות בצריכת הסמים על ידו וכן הפסיק את מעורבותו בפלילים. עם זאת, צוין כי המשיב המשיך לצרוך סמים מסוג קנאביס באופן מזדמן, לקיים קשרים שוליים ולעסוק בהימורים. לפני כשנה וחצי, אובחן המשיב כנשא של מחלה חמורה, בעקבותיה חווה משבר רגשי אשר הוביל לצריכת סמים אינטנסיבית מצדו. עוד התרשם שירות המבחן מקיומם של דפוסי הסתרה והתנהגות מניפולטיבית מצד המשיב כלפי סביבתו וכן מקיומן של עמדות בעייתיות ביחס לחוק והיעדר גבולות פנימיים יציבים. לצד זאת, צוין כי המשיב השתלב בפרויקט הכנה לגמילה במסגרת מעצרו וכי עד כה שמר על כללי הטיפול ובשתי בדיקות שתן שנערכו לו, לא נמצאו שרידי סם. עוד צוין, כי המשיב הביע רצון לשנות את אורחות חייו ולהמשיך בטיפול ושיקום. מנתונים אלו כולם, העריך שירות המבחן כי נשקף מהמשיב סיכון ברמה בינונית וכי מצבו הנוכחי אינו מאפשר תהליך טיפולי ממשי ואפקטיבי.

שירות המבחן הוסיף ונדרש לאפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. שירות המבחן התרשם כי המפקחים שהוצעו מטעם המשיב, בדמות ארבעת אחיו, ערים לאישומים המיוחסים לו, למוקדי הסיכון בהתנהלותו וכי יש בכוחם להוות עבורו גורמים סמכותיים ואפקטיביים. שירות המבחן המליץ שלא לאשר את מר שניר כהן כמפקח נוסף, לאור היכרותו השטחית עם המשיב, עם קשייו ועם מצבי הסיכון בעניינו וכן לאור חוסר יכולתו להוות דמות השפעה ממשית וסמכותית כלפיו. לפיכך, המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב לחלופת מעצר ביתית, בבית אחותו, בפיקוחם של ארבעת אחיו.

בנוגע לאפשרות להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, ציין שירות המבחן כי להערכתו, אופי העבירות המיוחסות למשיב, מצריך בעיקר פיקוח אנושי הולם, אך יתכן שמעצר בפיקוח אלקטרוני יהווה גורם מרתיע ומציב גבול חיצוני נוסף, אשר יצמצם את הסיכון במצבו, בפרט לאור מאפייני אישיותו.

מחוות דעת מנהלת הפיקוח האלקטרוני, עולה כי המעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אחות המשיב שבבית ערף, ניתן ליישום.

תמצית טענות הצדדים

6. המבקשת טוענת כי יש להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. המבקשת סבורה כי המשיב אינו

צולח את השלב הראשון במבחן הדו-שלבי, הנדרש לשם העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה. הודגש, כי כמות הסמים שנתפסו בחזקת המשיב, סוגם, המשקל הדיגיטלי וסכום הכסף, מלמדים כי המשיב נטוע עמוק בעולם הסמים. כן הפנתה המבקשת לתסקירי שירות המבחן בעניינו של המשיב, המלמדים כי אין המדובר במי שמכור לסמים, כי אם באדם מחושב, מניפולטיבי ובעל קשרים שוליים. המבקשת סבורה כי נטיית המשיב להסתרה ולהתנהגות מניפולטיבית, כמו גם ניסיונו להסתיר את התנהלותו מפני נציגי החוק, מלמדים כי הוא אינו ירא מפני החוק וכי לא ניתן לייחס לו את מידת האמון הנדרשת לשם העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה. עוד הדגישה המבקשת את הפער שבין צריכת הקנאביס שמתאר המשיב, כתוצאה ממצבו הנפשי והרפואי, לבין כמויות הסמים הגדולות והשונות שנתפסו בחזקתו. המבקשת סבורה כי גם בכך יש כדי ללמד שלא ניתן לתת במשיב אמון. אשר למפקחים המוצעים, המבקשת טוענת כי לאור שאלו התגוררו בקרבה רבה לבית המשיב ולא היו מודעים למעשיו, לא ניתן לאשרם כמפקחים בעניינו.

המבקשת הוסיפה וטענה, כי המשיב לא הצביע על טעמים מיוחדים המצדיקים העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. הודגש, כי מצבו הרפואי של המשיב לא מנע ממנו מלבצע, לכאורה, את העבירות המיוחסות לו וכי מהמסמכים הרפואיים שהציג לפני שירות המבחן, עולה כי סירב לקבל טיפול רפואי ובחר להתמודד עם תחושותיו באמצעות שימוש בסמים. עוד עולה מהמסמכים הרפואיים שהציג המשיב, כי אין המדובר במחלה פעילה, כי אם בנשאות בלבד הנשלטת באמצעות טיפול תרופתי. מכל אלו, סבורה המבקשת כי אין כל טעם מיוחד שיש בו כדי להצדיק העדפת תנאים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה ומשכך, יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו.

7. המשיב טוען, מנגד, כי ראוי להעדיף לשחררו לחלופת מעצר. המשיב הדגיש את מחלתו הקשה, אשר התגלתה בחודש ספטמבר 2015 והפנה לתסקירי שירות המבחן בעניינו, המלמדים כי בעקבות גילוי המחלה, החל לצרוך סמים בכמות מוגברת ולכן העדיף לרכוש כמות גדולה של סם, הן מטעמי חסכון והן על מנת שלא להגיע בתדירות גבוהה לתחנות סמים. המשיב הפנה למסמכים הרפואיים המלמדים, לשיטתו, כי בעקבות גילוי מחלתו, החל לסבול מדיכאון, בעוד שהדברים שמסר לרופאיו ולשירות המבחן, לפיהם הוא צורך רק סמים קלים עקב הצורך להתמודד עם מחלתו, נבעו מרצונו להימנע מחשיפת צריכת הסמים הקשים על ידו. הודגש, כי צריכת סמים קלים לסובלים ממחלות, מהווה תופעה נפוצה כיום. המשיב סבור כי אין בחומר הראיות כל ממצא הסותר את טענתו לפיה חלה האצה בצריכת הסמים על ידו, לאחר גילוי מחלתו.

המשיב הוסיף והפנה לפנייתו למתחם הגמילה מסמים "בית אביב" מחודש יוני 2016, על מנת להמחיש את מצוקתו האמיתית ואת רצונו הכן להיגמל משימוש בסמים. ב"כ המשיב הדגיש את שיתף פעולה של המשיב עם חוקריו וסובר כי מטעם זה, ניתן לייחס לו את מידת האמון הנדרשת לשם העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה. הסנגור הוסיף וטען, כי עבירת הסחר המיוחסת למשיב, נמצאת ברף חומרה נמוך, לפי היקפה, לפי מחיר הסם ולאור הטענה כי מכירתו נעשתה לחברו הקרוב של המשיב, באופן המלמד כי המדובר במכירה שולית לחבר קרוב שהתקש לשלם עבור מנת סם וללא כוונת רווחה. אשר לעברו הפלילי של המשיב, הודגש כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני מעל 14 שנים ולכן אין בהן כדי ללמד על מסוכנותו. במיוחד כך, שעה שלא מיוחסות למשיב עבירות נוספות מאז הורשע באותן עבירות.

הסנגור הוסיף וטען, כי אין בנמצא כל טעם שיש בו כדי לחרוג מהמלצתו החיובית של שירות המבחן. הודגש כי ניתן ללמוד על התאמת המפקחים המוצעים לתפקיד הפיקוח על המשיב. הסנגור סבור כי אין במאפייני המשיב, כמניפולטיביות והסתרה, כדי לפגוע במידת האפקטיביות של המפקחים, לנוכח התרשמות שירות המבחן כי הם יפקחו על המשיב באופן סמכותי והדוק.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, בתסקירי שירות המבחן ולאחר שנתתי דעתי למכלול נסיבות העניין - הגעתי למסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. שוכנעתי כי במקרה הנדון לא מתקיימים הטעמים המיוחדים הנדרשים לשם העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני ובנסיבות העניין, אני סבור כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי למוגנות מפני המשיב, על פני האינטרס הפרטי של המשיב עצמו.

9. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. ידוע כי גם במקרים החמורים ביותר, לרבות בעבירות סמים ונשק המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, מוטלת על בית המשפט החובה לבחון את נסיבות המעשה והעושה ואת האפשרות לקביעת תנאים שפגיעתם בחירות הנאשם פחותה (ר' סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"); בש"פ 4185/03 **אביטן נ' מדינת ישראל** (14.5.03); בש"פ 6909/05 **סטופל נ' מדינת ישראל** (3.8.00)).

10. ככלל, מסוכנותו של נאשם נבחנת על פי "המעשה והעושה", קרי, המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי, התרשמות שירות המבחן מעניינו והמסוכנות הסטטוטורית הנלמדת ממהות העבירות המיוחסות לו (ר' בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל** (15.4.96); בש"פ 6700/04 **מדינת ישראל נ' גרה** (19.7.04)).

11. אשר לנסיבות המעשה, עבירות הסמים והנשק המיוחסות למשיב, הן חמורות, מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית ונמנות בין העבירות שהמחוקק הורנו מפורשות כי ראוי לעצור בגינן, בהתאם להוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(3) ו-21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. ביחס לעבירות סמים, נקבע כי:

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, הכלל הוא מעצר והחריג הוא חלופת מעצר, ולמעט מקרים חריגים אין אפשרות לאיין המסוכנות הסטטוטורית באמצעות חלופת מעצר" (ר' בש"פ 1648/11 **אביטן נ' מדינת ישראל** (7.3.11); בש"פ 7083/08 **מדינת ישראל נ' אלימלך** (14.8.08)).

ביחס לעבירות נשק, קיימת מסוכנות אינהרנטית הנובעת מכך שהנשק עלול לשמש לפעילות עבריינית או לפעילות טרור, תוך חשש ממשי לפגיעה בשלום הציבור. נקודת המוצא היא שעבירות נשק מעידות על מסוכנות רבה והן מצדיקות בדרך כלל, מעצר מאחורי סורג ובריח. רק בנסיבות חריגות ובמקרים יוצאי דופן ניתן להפיג מסוכנות זו באמצעות חלופת מעצר (ר' בש"פ 3265/16 **בדיר נ' מדינת ישראל** (5.5.2016); בש"פ 5518/13 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (12.8.2013); בש"פ 8702/15 **מדינת ישראל נ' אבו קטיש** (24.12.15); בש"פ 5874/10 **דרויש נ' מדינת ישראל** (1.9.2010)).

12. בנוסף, על עבירות נשק וכן על עבירות סמים, חלה הוראת סעיף 22(ב) לחוק המעצרים, המורה כי אין להיזקק למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות מסוג זה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.

13. הנה כי כן, מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות כגון דא, מחייב טעמים מיוחדים שבכוחם להחריג את עניינו של המשיב מן הכלל. הדרישה ל"טעמים מיוחדים" בהקשר זה פורשה כנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה, או לנסיבות המיוחדות של הנאשם, גיל צעיר, עבר נקי, תסקיר חיובי, משך המעצר, עוצמת ראיות נמוכה, מצוקה מיוחדת, נסיבות מקלות הקשורות בדרך שבה נעברה העבירה וצרכי שיקום מיוחדים (ר' בש"פ 5399/16 **מדינת ישראל נ' ג'רבי** (8.7.2016)); בש"פ 1997/12 **גמל נ' מדינת ישראל** (14.3.2012); בש"פ 1084/12 **בדרה נ' מדינת ישראל** (9.2.2012); בש"פ 726/16 **אלחייק נ' מדינת ישראל** (23.2.2016); בש"פ 2472/16 **זיתוני נ' מדינת ישראל** (3.4.16)).

המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים, אינם נחשבים, לכשעצמם, כטעמים מיוחדים (ר' בש"פ 2472/16 הנ"ל).

14. שוכנעתי כי המשיב אינו עומד בתנאים הנדרשים להעדפת מעצרו בפיקוח אלקטרוני וכי עניינו אינו חריג ויוצא דופן, על מנת להטות את הכף לטובת העדפת תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה.

15. אשר לנסיבות המעשה, המשיב נתפס כשבחזקתו סמים מסוכנים מסוגים שונים ובכמויות שונות, אשר אינן עולות בקנה אחד עם כמויות סמים שמטרתן היא צריכה עצמית בלבד. המשיב התמקד בטענות הקשורות בצריכת סמים מסוג קנאביס, אך טענות אלו אינן מתיישבות עם העובדה הלכאורית לפיה נתפס שבחזקתו סם מסוכן מסוג קוקאין, בכמות המגעת כדי 300 גרם וכן סם מסוכן מסוג MDMA. חלק מהסמים הנוספים שנתפסו בחזקתו, הוחזקו כשהם מחלוקים למנות ולמשיב אף מיוחסת עבירת סחר בסמים, במסגרתה מספר פעמים מכר סמים לחברו - מר ארנון תם. בנוסף, בחזקת המשיב נתפס כלי נשק שבכוחו להמית, מבלי שהמשיב החזיק ברישיון עבורו. המשיב אף ניסה לחמוק מידי השוטרים כשבידו התיק שבו נתפסו כמויות גדולות של סמים מסוכנים. שילוב של החזקת נשק יחד עם סמים ויחד עם צריכתם, מגבש מסוכנות משמעותית מצדו של המשיב לביטחון הציבור.

אשר לנסיבות העושה, המשיב אינו צעיר בגילו ואינו נעדר עבר פלילי. תסקירי שירות המבחן בעניינו אינם מצביעים על אופק שיקומי ברור, על אף שבין היתר הומלץ על צו פיקוח מעצרים. בנוסף, שירות המבחן התרשם מגורמים מגבירי סיכון המאפיינים את המשיב, כקשרים שוליים ודפוסי הסתרה ומניפולטיביות

16. בשלב זה ומבלי לקבוע מסמרות בנושא, אין בידי לקבל את טענת המשיב, לפיה הסמים הוחזקו למטרת שימוש עצמי שמקורו במצבו הרפואי הקשה. התרשמתי כי גרסת המשיב אינה עולה בקנה אחד עם התרשמות שירות המבחן המקצועי, לפיה בעיתוי הנוכחי של חיו, הוא: "**אינו מאופיין בדפוסים התמכרותיים אקוטיים המצריכים התערבות טיפולית ארוכת טווח, כשעיקר הבעייתיות קשורה בדפוסים עברייניים ומניפולטיביים...**". בנוסף, מדובר בטענת הגנה וכידוע, בשלב זה של ההליך המשפטי, אין בית המשפט נדרש לטענות הגנה (ר' בש"פ 5324/15 **לוז נ' מדינת ישראל** (16.8.2015)). למעלה מכך, התייחסתי לטענה זו של המשיב במסגרת החלטתי מיום 8.11.16, בצ"א 37444-09-16, בגדרה קבעתי כי:

"... גרסת המשיב, לפיה הוא צורך מספר גרמים של סם ביום עקב מחלתו, אינה עולה בקנה אחד עם אמירתו לפיה הוא קנה את הסם לפני מספר חודשים... לו המשיב אכן צרך כמות שכזו מדי יום, לא ברור כיצד בחלוף מספר חודשים ממועד שרכש את הסם, ימצא אצלו סם

בכמות זהה לזו שנרכשה לפני מספר חודשים... גרסתו של המשיב אינה עולה בקנה אחד עם הודעתו של מר ארנון תם, לפיה קיבל מהמשיב סמים במספר הזדמנויות ואף שילם לו כספים בתמורה לכך... גרסתו של המשיב אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי צרך סמים גם עובר לאבחנתו כחולה במחלה קשה (ר' הודעת המשיב מיום 5.9.16, עמ' 8 שו' 224-225; השווה: גיליון מרשם פלילי של המשיב)".

17. אינני סבור כי ניתן להתייחס למצבו הרפואי של המשיב, עליו יש להצר במלוא החמלה, כטעם מיוחד לעניין העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה. כפי שהזכרתי, נחזה כי החזקת כמויות הסמים הגדולות על ידי המשיב, לא נעשתה אך משום מצבו הרפואי. במיוחד כך, שעה שלמשיב מיוחסת עבירת סחר בסמים, המלמדת, לכאורה, כי אין קשר בינה לבין מצבו הרפואי. למעלה מכך, שירות המבחן ציין כי עיקר הבעייתיות שבמצבו של המשיב, קשורה בדפוסים עברייניים ומניפולטיביים ולא בהתמכרותו לסמים. כן התרשם שירות המבחן כי המשיב מטופל תרופתית בהיענות גבוהה לטיפול ושיפור מהיר במדדי מחלתו, באופן המלמד על שליטה מלאה בה במסגרת טיפול זה. לפיכך, לא התרשמתי כי מצבו הרפואי של המשיב עולה כדי מצוקה מיוחדת המצדיקה את העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

18. הנה כי כן, ממכלול הנתונים בעניינו של המשיב, לרבות כמויות הסמים, סוגיהם השונים, החזקת הנשק, הניסיון לשבש מהלכי חקירה ומשפט בכל הקשור בתיק הסמים והסחר בהם - לא מצאתי קשר ישיר בין מחלתו של המשיב והדיכאון שהתפתח בעטייה, לבין העבירות המיוחסות לו ונסיבותיהן. בהינתן כי למשיב מיוחסת עבירת סחר בסמים המונה חמש פעמים שונות בהן מכר המשיב סמים לאחר ובחזקתו נתפסו כמויות סם גדולות כשחלקן אף מחולקות למנות באופן הצופה פני הפצה, לא ניתן לקבל את הסברו, בשלב דיוני זה, לפיו מדובר בהתנהלות שמקורה בדיכאון החמור הנובע ממחלתו.

19. ראוי לציין, כי בית המשפט אינו מחויב בקבלת המלצת שירות המבחן, בהיותו מופקד על שקילת מכלול האינטרסים. על אף המלצת שירות המבחן להעדיף אמצעים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה, אינני סבור כי ניתן לסווג את התרשמותו מן המשיב כחיובית. מצאתי כי תוכן התסקירים בעניינו של המשיב אינו חיובי והם מלמדים על גורמי סיכון משמעותיים, כפי שצינתי לעיל, בעוד שהמלצתו הסופית מבוססת בעיקרה על זהות המפקחים שהוצעו מטעמו של המשיב ועל רמת האפקטיביות והסמכותיות שבפיקוחם (השווה: בש"פ 1246/13 **מדינת ישראל נ' ברקאט** (15.2.13)).

ניתן לאבחן את האסמכתאות אליהן הפנה המשיב. במ"ת 22701-09-16 דובר בעבירות סמים בלבד, בעוד שכאן, מדובר גם בעבירות סמים וגם בעבירות נשק. בנוסף, באותו מקרה דובר באדם צעיר, שהסתבך בפלילים לראשונה בחייו ונמצא אופק שיקומי בעניינו. כמו כן, המשיב שם סייע ליחידה החוקרת ושיתף פעולה עמה. במ"ת 69638-09-16 גם דובר בעבירות סמים בלבד, במשיבה צעירה, נעדרת עבר פלילי, שקיים בעניינה אופק שיקומי ברור והיא שיתפה פעולה עם חוקריה באופן שכלל את חשיפת הבלדריות המעורבות במעשים המיוחסים לה. במ"ת 57292-05-16 גם דובר בעבירת סמים בלבד, במשיב צעיר, נעדר עבר פלילי, שקיים אופק שיקומי בעניינו.

20. לאור כל המקובץ, הטעמים המיוחדים הנדרשים לשם העדפת אמצעים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה, אינם מתקיימים בעניינו. אין המדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, שקיים אופק שיקומי ברור בעניינו ולא שוכנעתי כי מחלתו, המטופלת היטב, עולה כדי מצוקה מיוחדת. חומרת העבירות המיוחסות למשיב, הכוללות החזקת סמים בכמויות

גדולות ושונות, סחר בסמים, החזקת נשק וניסיון לשיבוש מהלכי משפט, מציבה קושי נוסף לייחס לו את מידת האמון המתבקשת לצורך העדפת תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה.

21. מטעמים אלו כולם, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, י"ח שבט תשע"ז, 14 פברואר 2017, במעמד הצדדים.